

**Parròquia de la Mare de Déu de Montserrat de Torelló,
26 d'abril de 2013**

Vetlla de Santa Maria

**Parròquia de la Mare de Déu de
Montserrat de Torelló**

2013

○ **Salutació**

○ **Cant d'Entrada**

Déu vos salve, Maria,
plena sou de gràcia;
el Senyor és amb Vós;
beneïda sou Vós
entre totes les dones;
i beneït és el fruit
del vostre sant ventre, Jesús.

Santa Maria, Mare de Déu;
pregueu per nosaltres pecadors,
ara i en l'hora de la nostra mort. Amén.

○ **Preguem amb el Salm 23 (a dors cors)**

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou,
el món i tots els qui l'habiten.
Li ha posat els fonaments als mars profunds;
les bases, a les aigües abismals.

Qui pot pujar a la muntanya del Senyor?
Qui pot estar-se en el seu temple sant?
El qui té el cor sincer i les mans sense culpa,
que no confia en els déus falsos
ni jura per ganes d'enganyar.

Rebrà benediccions del Senyor,
rebrà els favors del Déu que salva.
Aquest és el poble que el cerca:
el poble de Jacob, que busca de veure'l.

Poble, feu que tots els catalans, sota l'esguard de la nostra
Moreneta, caminem en la germanor del Crist, fidels a la Casa
Pairal de la Terra, segurs de la Casa Pairal del Cel.

Pel mateix Crist, Senyor nostre.

Amén.

○ **Benedicció i comiat**

○ **Virolai**

**Rosa d'Abril, Morena de la Serra,
de Montserrat estel,
il·lumineu la catalana terra,
guieu-nos cap al cel.**

*Amb vostre nom comença nostra història
i és Montserrat el nostre Sinaí.
Siguin per tots l'escala de la Glòria
eixos penyals coberts de romaní.*

Des d'ara totes les generacions em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalça els humils.

Ompli de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era en el principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

○ **Parenostre**

○ **Oració**

O Déu vivent, que sou l'Amor, força i bellesa en la Natura, guia en la
marxa de tot Poble i companyia al més pregon de cada Cor Humà,
Pare de nostre Senyor Jesucrist i Pare nostre:

Vós, que escollíreu Maria per Mare del vostre Fill i consagràreu els
turons de Montserrat com a Santuari de la nostra Mare i del nostre

Portals, alceu les llindes;
engrandiu-vos, portalades eternes,
que ha d'entrar el rei de la glòria!

Qui és aquest rei de la glòria?
És el Senyor, valent i poderós,
és el Senyor, poderós en el combat.

Portals, alceu les llindes;
engrandiu-vos, portalades eternes,
que ha d'entrar el rei de la glòria!

Qui és aquest rei de la glòria?
És el Senyor de l'univers,
és aquest el rei de la glòria.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era en el principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

○ **Lectura bíblica**

Del primer llibre de les Cròniques (17)

Quan David s'hagué instal·lat al seu palau, va dir al profeta Natan:
–Jo visc en un palau de cedre, mentre que l'arca de l'aliança del Senyor
està en una tenda de lona.

Natan va respondre a David:

–Vés, fes tot el que el cor et digui. Déu és amb tu.

Però aquella nit Déu va comunicar a Natan aquesta paraula:

–Vés i digues a David, el meu servent: “Això diu el Senyor: No m'has
pas de construir tu el casal on he de residir. D'ençà del dia que
vaig fer pujar el poble d'Israel fins ara, no he residit mai en cap

palau; anava sempre en una tenda, en un tabernacle. A tot arreu on he anat enmig del poble d'Israel, ¿m'he queixat mai a cap dels jutges a qui manava de conduir el meu poble, que no m'haguessin construït un palau de cedre?" Ara, doncs, digues al meu servent David: "Això diu el Senyor de l'univers: Jo t'he pres del clos de les ovelles, de pasturar el ramat, perquè fossis sobirà d'Israel, el meu poble. He estat amb tu en totes les campanyes que has emprès, he derrotat els teus enemics i t'he donat una anomenada com la dels homes més famosos de la terra. Destinaré un lloc per al meu poble d'Israel i l'hi implantaré perquè hi habiti sense por; no el molestaran més els perversos com havien fet abans, durant el temps que vaig enviar jutges per a governar Israel, el meu poble. Jo he sotmès tots els teus enemics. I ara t'anuncio que sóc jo, el Senyor, qui et farà un casal. Quan t'arribarà l'hora d'anar-te'n amb els teus pares, posaré en el teu lloc un del teu llinatge, un dels teus fills, i refermaré el seu regnat. És ell qui em construirà un casal, i jo faré que el seu tron es mantingui ferm per sempre. Jo li seré pare, i ell serà per a mi un fill. No em desdiré del meu amor, com me'n vaig desdir amb el teu predecessor. L'instituiré per sempre en el meu casal i en el meu reialme: el seu tron es mantindrà per sempre."

Això és el que Natan va dir a David quan li va comunicar aquesta visió profètica.

Llavors el rei David anà a asseure's a la presència del Senyor i va dir: –Qui sóc jo, Senyor-Déu, i què és el meu casal, perquè m'hagis conduït fins aquí? I com si això et semblés poca cosa, Déu meu, has volgut parlar del casal d'aquest servent teu en temps futurs. Tu m'has mirat com un home d'alta condició, Senyor-Déu! Què més podria dir-te encara David que et donés glòria, ell que és servent teu? Tu coneixes el teu servent! Senyor, per amor del teu servent, pel teu bon cor, has volgut fer tot això tan gran i fer conèixer així totes les teves grans obres. Senyor, no hi ha ningú com tu, no hi ha cap més Déu fora de tu, capaç de fer tot el que hem sentit contar. I quina altra nació hi ha a la terra com tu, Israel? Déu mateix ha anat a

○ **Preguem amb el Salm 86 (a dors cors)**

El Senyor té el palau a la muntanya santa
i estima més els portals de Sió
que totes les viles de Jacob.

Ell diu de tu, ciutat de Déu,
oracles gloriosos:
«Compto Egipte i Babilònia
entre els pobles que em coneixen.
A Filistea, a Tir i a Etiòpia
els dic: fills de Sió.»

Diran de Sió:

«Aquest i aquell altre, tots en són fills.»
I també: «L'Altíssim mateix l'ha fundada.»

El Senyor escriu en el registre dels pobles:
«Fills de Sió.»
I exclamen cantors i dansaires:
«De tu brollen, Sió, les meves fonts!»

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era en el principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

○ **Càntic de Maria (a dos cors)**

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

incurable i són deseparats per metges, aquesta preciosa metgessa per la seva gran virtut els sana, els cura sense ungüents i sense cap altra medicina, sinó tan solament amb la seva preciosa virtut que ha posada en aquesta seva preciosa i devota cambra.

Aquells qui són en desgrat de llurs senyors o altres persones, o marit que és en oi de sa muller, o la muller amb el marit, aquesta Verge, mare de pau i de consolació, els torna en pau i en bona amistat i gràcia.

Aquells qui a aquesta devota cambra recomanen llurs infants i llurs riqueses i béns temporals i els esplets que hauran sembrats o llurs bestiar, aquesta piadosa i fidel guardadora i advocada nostra els té en sa guarda i els ho conserva. Aquells qui de llurs mullers no poden tenir infants, reclamen-se a aquesta devota cambra, ella, verge Mare de Déu, els recapta gràcia que els doni fills i filles amb gran consolació.

Aquells qui són tristos i desconsolats per qualsevulla raó, aquesta mare de consolació els consola i els dóna alegria.

○ Cant

Noia del poble, Maria,
d'un poble de vinya i blat,
si tens morena la cara
és del sol que t'ha colrat.
Déu per vora teu passava,
vora el camí et va trobar.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'Amor més clar.

Maria de l'esperança,
que vetlles gresol en mà,
la llavor duies colgada
que l'Esperit va covar.

Era el temps de primavera,
era un temps per estimar:
et va dur vora de l'aigua,
als quatre rius et banyà,
et va cobrir amb lli i amb seda,
d'or i plata et va abillar.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.

Déu te guard, noia del poble,
que tan blanc llesques el pa.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.

rescatat-se'ls per fer-ne el seu poble! Tu t'has fet una anomenada: has obrat coses grans i prodigioses, expulsant nacions de davant el teu poble que havies rescatat d'Egipte. Del poble d'Israel, tu n'has fet el teu poble per sempre, i tu, Senyor, t'has fet el teu Déu. Ara, doncs, Senyor, mantén per sempre això que has promès al teu servent i al seu casal; compleix la teva promesa. Quan la gent dirà: "El Senyor de l'univers és el Déu d'Israel", reconeixerà la grandesa eterna del teu nom. I el casal del teu servent David es mantindrà ferm davant teu, perquè tu, Déu meu, has revelat al teu servent que li edificaries un casal. Per això jo, que sóc el teu servent, he gosat adreçar-te aquesta pregària. Tu, Senyor, ets realment Déu i has comunicat al teu servent aquesta bona promesa. Digna't beneir ara el casal del teu servent perquè es perpetui per sempre davant teu. Allò que tu, Senyor, beneeixes, queda beneït per sempre.

○ Cant

Des del món us mirem, Mare nostra;
la pregària dels fills escolteu;
és la fe que demana pels homes
el perdó de Jesús mort en Creu.

El pecat ens ha dut lluny del Pare,
l'esperança del món s'ha enfosquit.
Que Jesús, l'home Déu i Fill vostre,
resplendeixi per tots en la nit.

Quan l'Amor era estrany a la terra,
ens donàreu a tots un Germà;
d'aquest Foc deu-nos, Mare, una espurna
que ens abranti d'amor cristià.

○ **Preguem amb el Salm 45 (a dors cors)**

Déu és el nostre castell de refugi,
un defensor ferm en hores de perill.
No temem res quan se somou la terra,
quan les muntanyes trontollen dins els mars,

quan bramulen i escumegen les aigües abismals
i al seu embat s'estremeixen les muntanyes.
Els braços d'un riu alegren la ciutat de Déu,
la mansió més sagrada de l'Altíssim.

Déu és al mig d'ella, no pot trontollar.
Déu la defensa abans que apunti el dia;
si s'amotinen nacions i trontollen reialmes,
fa esclatar el seu tro, i la terra es desfà.

El Senyor de l'univers és amb nosaltres,
la nostra muralla és el Déu de Jacob.

Veniu, mireu les gestes del Senyor,
les meravelles que fa sobre la terra.
A tot arreu ha fet cessar els combats,
ha trencat els arcs i trossejat les llances,
ha tirat al foc els escuts.

«Desistiu, reconeixeu que jo sóc Déu;
domino els pobles, domino el món.»

El Senyor de l'univers és amb nosaltres,
la nostra muralla és el Déu de Jacob.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era en el principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

○ **Text de reflexió**

D'un sermó del Llibre Vermell de Montserrat

Maria és auxili dels qui sofreixen

En gran devoció devem tots haver aquesta preciosa cambra de madona santa Maria. Car sapigueu que ens trobem que aquells que són perduts i damnats i es reclamen a aquesta devota cambra, la gloriosa regina Mare de Déu madona santa Maria, advocada dels pecadors, els recapta gràcia amb el seu car fill, i els porta a salvació d'ànima i de cos, i els deslliura de poder i captivitat del diable i de les penes d'infern. Aquells qui són morts, aquesta preciosa regina, que és vera medicina i vera salut, els torna de mort a vida. Aquells qui són presos i encarcerats en poder de sarraïns o de mals cristians, aquesta verge gloriosa, que és vera llum de justícia i d'igualtat, els solta les cadenes i presons, els treu d'aquells càrcers i presons, els porta a port de salvació i entre llurs amics.

Aquells qui són en perills de mar o de negar, aquesta Verge beneïda, advocada nostra, que és estrella de mar i guaita i via i guiament de tots els qui per mar i per terra van, els porta a port de salut, i els dóna ajuda i confort. Aquells qui són en grans batalles, aquesta que és regina de victòria i batallera contra el diable per nosaltres pecadors, els deslliura d'aquests perills i els dóna victòria. Aquells qui són en grans afers i grans bàndols, en grans plets i qüestions, aquesta preciosa madona santa Maria verge els és valedora i advocada i els deslliura d'aquests treballs.

Aquells qui són concrets i afollats o endolorits o despoderats, aquesta tan preciosa metgessa amb la seva beneïda virtut els endreça i els guareix. Aquells qui són passats en llarga malaltia o febres, o per qualsevulla altre mal o accidents, o són nafrats o tenen algun mal